

राराधनं मन्त्रे ददाविति सितसिद्धयः KATHÁS. 17, 97. — 2) n. a) das Vollbringen, in's-Werk-Setzen AK. 3, 4, 128. H. an. 4, 158. साधसाराधनमपि रमणीयमस्याः ÇĀk. 12, 1. — b) das Kochen H. an. MED. n. 167. — c) das Erlangen AK. H. an. MED. मन्त्राराधनतत्परेण मनसा नीताः श्मशानि निशाः BHART. 3, 5. — d) das für-sich-Gewinnen, günstig-Stimmen, das darauf gerichtete Handeln AK. H. an. MED. कृतमाराधनं रवेः MBH. 1, 419. नलस्याराधने N. 5, 20. हेराराधनं चक्रे KATHÁS. 17, 26. तस्याराधनमीकृते BHAG. 7, 22. आराधनायास्य KUMÁRAS. 1, 59. KATHÁS. 5, 86. पितामहाराधन R. 5, 43, 2. विश्वेश्वरारा^० PRAB. 70, 1. KATHÁS. 21, 140. 142. — 3) f. ^०ना = 2, d. H. 497.

आराधनीय (wie eben) adj. der günstig zu stimmen ist RAGH. 16, 82.

आराध्य (wie eben) adj. wohl gleichbed. mit d. folg. W. gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124.

आराधयितुः (wie eben) nom. ag. Jmde's Gunst zu gewinnen suchend: नन्वयमाराधयिता वनस्तव समीपे वर्तते ÇĀk. 39, 13.

आराधयितुः (wie eben) adj. dass.: मुनिमाराधयितुः R. 3, 17, 30.

आराध्य n. nom. abstr. von आराध्य gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124.

आराध्य (von राध् im caus. mit आ) adj. der günstig zu stimmen ist, der zu befriedigen ist: वृद्धो नित्यमाराध्यः KATHÁS. 21, 140. अन्नः सुखमाराध्यः सुखतरमाराध्यते विशेषतः BHART. 2, 3. आराध्यपादाः (Sch.: = अस्मत्स्वामिनः) PRAB. 22, 9. 23, 10. डुराराध्य BHART. 3, 78. PAÑĀT. I, 45. 72. 77.

आरामं (von रम् mit आ) m. 1) Ergötzen, Lust: आराममस्य पश्यन्ति ÇAT. Br. 14, 7, 1, 15 = BRH. ÂR. Up. 4, 3, 14. प्राणाराम adj. TAIT. Up. 4, 6, 2. इन्द्रियाराम BHAG. 3, 16. आत्मा^० BHART. 3, 88. एकाराम sich an der Einsamkeit ergötzend, allein JĀĀN. 3, 58. एकारामिता ÇAT. Br. 14, 5, 1, 1. Vgl. अन्तराराम. — 2) Ort der Ergötzung, Garten AK. 2, 4, 1, 2. H. 1411. M. 8, 262. 264. 11, 61. JĀĀN. 2, 154. MBH. 1, 4348. R. 2, 32, 91. 59, 12. SUÇR. 1, 333, 20. MĀKĪL. 79, 23. BURN. Intr. 23. Verz. d. B. H. No. 903. am Ende eines adj. comp. f. आ MBH. 3, 8327.

आरामजीतला (आ^० + शी^०) f. N. einer wohlriechenden Pflanze (आनन्दी, जीतला, सुगन्धिनी u. s. w.) RĀĠAN. im ÇKDR.

आरामिक (von आराम) m. Gärtner VJUP. 97.

आराल् und davon आरालितं gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36.

आरालिक m. Koch AK. 2, 9, 28. H. 723. आरालिकाः सूकाराः MBH. 15, 19.

आराव्यं (von र् with आ) m. Geschrei, Gesumme P. 3, 3, 30. AK. 1, 1, 6, 2. 3, 4, 16. 93. H. 1400. आरावः सुमहेश्वासीत् N. (Bopp) 13, 16. आरावं मातृवर्गस्य भृगूणां तत्रियैर्वधे MBH. 1, 6846. बलचराराव 1, 1213. धमराराव 3, 11592. 11603. वक्रशावकाराव Hit. 141, 20. शिखिकुलकलकेकाराव BHART. 1, 42. — Vgl. आरव.

आरावली (आरा + आवली) f. N. einer Gebirgskette, eines Ausläufers des Vindhja, LIĀ. I, 78. 80, N. 2. 83. N. 1.

आराविन् (von र् with आ) m. ein Bein. Ġajasena's VP. 457.

आरारिक (von अरि) adj. f. आ and ई gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116.

आरिर्दम (von अरिर्दम) patron. des Fürsten Sanaçruta AIR. Br. 7, 34.

आरिर्दमिक (wie eben) adj. f. आ and ई gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116.

आरिर्दमियु (von राध् im desid. vom caus. mit आ) adj. bestrebt Jmde's Gunst zu gewinnen, mit dem acc. MBH. 1, 4784. 3, 9923. 13492. 12, 1604.

आरिष्मयि und आरिष्टयि adj. von अरिष्म und अरिष्ट gaṇa कृशाद्यादि zu P. 4, 2, 80.

आरी s. u. आर्य.

आरीकृष्णक n. von अरीकृष्ण P. 4, 2, 80. N. einer Gegend; davon adj. आरीकृष्णकीय 4, 2, 141, Sch.

आरु 1) m. a) Eber. — b) Krebs. — c) N. eines Baumes (Lagerstroemia regina Roxb. nach WILS.) MED. r. 8. — 2) f. Wasserkrug (s. आलु) Sch. zu AK. 2, 9, 31.

आरुक n. N. einer im Himälaja wachsenden Arzneipflanze (वीरारुक, वीरसेन) RĀĠAN. im ÇKDR.

आरुन् (von र् with आ) s. शफारुन्.

आरुन् (wie eben) 1) adj. zerbrechend: दृच्छा चिदारुन् RV. 8, 45, 13. — 2) N. pr. eines Rakshas im Gefolge des Ravana MBH. 3, 16365.

आरुन्तु (wie eben) adj. dass.: वीकु चिदारुन्तुभिः RV. 1, 6, 5.

आरुणिक adj. von अरुण (eine Gegend) gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.

आरुणकेतुक (von अरुण + केतु) s. u. केतु.

आरुणपरानिन् (परानिन्?) m. N. eines (alten) Kalpa P. 4, 3, 105, Sch.

आरुणि patron. von अरुण Verz. d. B. H. 55. ein Beiname: 1) des Uddālaka, eines vielgenannten Brāhmaṇa-Lehrers, eines Sohnes des Aruṇa Aupaveçi und Vaters des Çvetaketu, ÇAT. Br. 1, 1, 2, 11. 2, 3, 1, 31. 34. 3, 3, 1, 19. 4, 5, 1, 9. 5, 5, 5, 14. 11, 2, 6, 12. 4, 1, 1. 5, 3, 1. 12, 2, 2, 13 u. s. w. AIR. Br. 8, 7. BRH. ÂR. Up. 3, 7, 1. MBH. 1, 684. fgg. यस्माद्भवात्केदारखण्डं विदर्पोत्थितस्तस्माद्दालक एव नाम्ना भवान्भविष्यति 695. — 2) des Auddālaki (ÇĀk. = उद्दालक), d. i. Çvetaketu's KATHOP. 1, 11. Vgl. आरुण्य. — 3) des Suparṇeja, eines Sohnes Pragāpati's, TAIT. ÂR. 10, 79. — 4) des Vainateja, eines Sohnes der Vinatā, MBH. 1, 2348. 2160. HARIV. 12469. 14175.

आरुणिक (von आरुणि) adj. आरुणिका उपनिषद् = आरुणीया उप^० = आरुणी उप^० = आरुणेया उप^० = आरुणियोग = आरुणिश्रुति Ind. St. 2, 176. Verz. d. B. H. No. 356 (आरुणिको^०).

आरुणितु m. pl. N. einer Schule, die von einem Schüler Vaiçāṅg-pājanas (Āruṇi VP. 279, N. 1) abgeleitet wird, P. 4, 3, 104, Sch. 4, 2, 104, Vārtt. 26, Sch.

आरुणियोग m. und आरुणिश्रुति f. s. u. आरुणिक.

आरुणी f. rōthliches (weibl. Thier), vom Gespann der Marut: यदारुणीषु तत्रिपीर्युग्धम् RV. 1, 64, 7. Dürfte nur Nebenform zu अरुणी sein oder irrthümliche Auflösung und Betonung für यदारु^०, यदा + अरु^०. — Vgl. u. आरुणिक.

आरुणीय adj. s. u. आरुणिक.

आरुण्यं (von आरुणि) patron. ein Bein. Çvetaketu's ÇAT. Br. 10, 3, 1, 11. 2, 1, 12. 5, 1, 18. 6, 1, 12. 2, 1, 9. 14, 9, 1, 1. BRH. ÂR. Up. 6, 2, 1. — Das adj. s. u. आरुणिक.

आरुह m. Var. von आरुह, आरुहत्, आरुह VĀJU-P. in VP. 443, N. 1.

आरुहन्तु (von रूह् im desid. mit आ) adj. zu ersteigen strebend: शैलाग्रमारुहन्तुरिव द्विपः MBH. 3, 11108. रयन् 14723. व्ययम् RAGH. 2, 35. übertr.: योगम् BHAG. 6, 3.

आरुषी (von अरुष) f. N. pr. eine Tochter Manu's und Mutter Aurva's MBH. 1, 2610. Hiernach ist अरुषी c. u. अरुष्य zu streichen.